

Dvojvláknova DNA (ds DNA)

Stanovenie autoprotílátok proti dvojvláknovej DNA je považované za jedno z najdôležitejších kritérií pre diagnostikovanie systémového lupus erythematosus (SLE) z dôvodu ich vysokej špecifity (95 %). Detekcia antinukleárných protílátok (ANA) nie je špecifická pre SLE a samotný dôkaz ANA diagnózu SLE nepotvrďuje, lebo tieto protílátky možno dokázať aj pri iných systémových autoimunitných chorobách a pri chronických infekciách. V tabuľke sú uvedené autoprotílátky, ktoré sa vyskytujú pri SLE.

Antigén	Prevalencia
ds DNA	60 - 95 %
Históny	95 %
nRNP	30 - 40 %
Sm	20 - 40 %
SS-A	20 - 60 %
SS-B	10 - 20 %
kardiolipínové protílátky	40 - 60 %

Prognostický význam pozitívity protílátok proti dsDNA spočíva v tom, že u 85 % pacientov vyšetrených na anti-ds DNA s pozitívnym výsledkom ešte bez klinických príznakov v priebehu 5 rokov dôjde k rozvoju SLE.

Na vyšetrenie autoprotílátok proti dsDNA sa využíva technika nepriamej imunofluorescencie, pri ktorej sa sleduje pozitívita fluorescenčného obrazu kinetoplastu bičíkovca *Crithidia luciliae*.

Materiál: venózna krv (sérum), doručiť do laboratória v deň odberu

Prístroj: Fluorescenčný mikroskop

Frekvencia vyšetrenia: 1x za týždeň

Poznámka: Vyplniš fiadanku na imunológiu, označíš krížikom S_dsDNA konfirmačná metóda (SLE)

Indikácie: konfirmačná metóda pri diagnostike na systémový lupus erythematosus (SLE), pri pozitívite protílátok proti dsDNA v ANA profile

Interpretácia výsledkov:

hodnotenie fluorescenčných obrazov - kvalitatívne: pozitívne a negatívne
negatívny nález v norme

Literatúra:

1. Cabral, A. R., Alarcón-Segovia, D.: Autoantibodies in systemic lupus erythematosus. *Curr. Opin. Rheum.* 10: 409 - 416 (1998)
2. Herrmann, M., Voll, R., Kalden, V. R.: Etiopathogenesis of systemic lupus erythematosus. *Immun. Today* 21: 424 - 426 (2000)
3. Egner, W.: The use of laboratory tests in the diagnosis of SLE. *J. Clin. Pathol.* 53: 424 - 432 (2000)